
RONDE VAN DE KAPEL

Martijn Houwen

Zondag 2 augustus 1992 was het weer zo ver. Op die dag werd weer de Kapelse wielerronde georganiseerd. Dit jaar had de strijd om de gladiolen, de beker en de kus van de rondemiss 6 Tubereners bewogen om zich in te schrijven voor deze "kermiskoers". Onder de 6 bevonden zich gerenomeerde namen, zoals de voormalige winnaars Harrie Schuren, Harrie Cuypers en de winnaar van de ronde van 1991, Hans Boots. Verder waren er nog de outsiders Chris Schuren, Martijn Houwen en Paul Hannen.

Aangekomen bij het parcours was de vrouwenrace nog in volle gang. De rugnummers werden afgehaald en terwijl we zo aan het wachten waren totdat we aan de warming up konden beginnen gingen er al stemmen op, zoals "voor die moet je oppassen" en "daar die grijze, die rijdt je hartstikke de puinen in". Na enkele opwarmrondes en een voorstellingsronde achter de auto met daarop de winnaars bij de dames, was het zover. De start.

Van meet af aan was het een spannende strijd. Na de eerste ronde kwam Martijn Houwen als eerste over de finish, waarna de rest van het peloton volgde. Ronde na ronde werd er zo'n tempo gereden, dat er zich halfkoers een kopgroep van 15 man had gevormd. Deze groep reed ronde na ronde door, totdat Hans Boots in de voorlaatste ronde een demarage plaatste. Hij werd echter al snel weer teruggepakt door de rest. Deze demarage koste wel de plaats in de groep van Chris Schuren, want hij moest lossen. Het tempo vloog hierdoor omhoog, waarna de finish in zicht kwam. In de sprint werd Hans Boots nipt verslagen door de plaatselijke favoriet Mario Lancaster. Harrie Cuypers eindigde als vijfde, Harrie Schuren als zesde, Martijn Houwen als negende, Paul Hannen als elfde en Chris Schuren sloot de kopgroep door als vijftiende over de finish te gaan.

Na de prijsuitreiking werd er nog een terras opgezocht, waar onder het genot van een drankje de koers nog eens opnieuw verreden werd.

ZUID-LIMBURG RONDRIT

Bert Hendrix

Vanmorgen, 15 augustus 1992 om 08.00 uur stonden er 10 renners van de Lekke Tube en 1 gastrenner aan de start van deze mooie tocht. De tocht had eigenlijk een week eerder verreden moeten worden, maar door slechte weersomstandigheden is ze toen uitgesteld tot vandaag. Had de tocht doorgang gevonden op 8 augustus, dan hadden we waarschijnlijk meer gastrenners gehad dan eigen renners. Nadat de bus van Jan Erdewijk was volgestouwd met de nodige potjes pudding, broodjes en andere etenswaren kon even na 08.00 uur koers gezet worden richting het prachtige Limburgse heuvelland.

De eerste kilometers werden in een gezapig tempo afgelegd, want de tocht zou best nog eens zwaar kunnen worden. Nadat

we bijna een uur gekoerst hadden viel de eerste lekke tube te noteren voor Har Schuren. Terwijl dit euvel verholpen werd konden de andere renners even rustig een hapje eten. Het verwisselen van band was in no-time gedaan en dus kon er weer gefietst worden. Dat dit niet de laatste pech zou zijn bleek enige tijd later toen Jos van Daal kort na elkaar een lekke band had alsmede een spaak kapot reed. Na veel oponthoud in de beginfase van de tocht zou tijdens de rest van de dag het geluk aan onze zijde zijn. Echter niets is minder waar, want later zou de pech nog eenmaal flink toeslaan.

In de ochtenduren hadden we enkele "mooie" beklimmingen zoals de Keutenberg en de Brakkeberg. Dat deze bergen met enige moeite genomen werden is duidelijk als men bekijkt dat het de eerste pukkels zijn die we op moeten rijden. Als men een berg of heuvel oprijdt moet men ook afdalen. Dit bleek voorals 's morgens een frisse aangelegenheid. Tijdens de afdalingen was menigeen danook blij dat hij over zijn trui nog een jack aanhad.

Nadat we onze middagpauze hadden genoten waarbij het nodige voedsel naar binnen werd gewerkt kon iedereen weer enigszins fit aan de resterende kilometers en beklimmingen beginnen. Om alle hellingen die genomen moesten worden op te noemen gaat een beetje te ver. Alle hellingen die we tegenkwamen werden door iedereen in eigen tempo opgereden waar boven op elkaar gewacht werd. De laatste echte verschrikkelijke helling zou de Eyserbosweg zijn. Deze helling heeft van menigeen, waaronder ook de schrijver dezes de nodige krachten gevegd. Na de beklimming van voornoemde helling zou alles alleen nog maar gemakkelijker moeten gaan omdat het nu geleidelijk aan vlakker zou moeten worden. Er zou nog een ware beproeving komen, namelijk de Schweikhuizerberg. Deze berg zou de derailleur van Hennie Daamen fataal worden, want net voor deze helling brak de derailleur af.

De laatste kilometers richting Linne werden in een rustig tempo afgelegd, want iedereen voelde toch wel de inspanningen van deze voorbije dag. In Linne aangekomen kon iedereen terugblikken op een schitterende tocht met redelijk mooi weer en een prachtig gebied. Namens iedereen wil ik toch nogmaals diegene bedanken die de deze tocht heeft uitgezet alsmede onze vaste chauffeur Jan van Erdewijk.

FOTOPAGINA

In de eerste uren werd het peloton drie maal getroffen door pech.
Chris Schuren demonstreert het richten van een wiel.

Tijdens de beklimmingen vormden zich steeds groepjes van gelijke sterkte.
Arnold Leenen, Hennie Daamen en Chris Ruijters hadden veel steun aan elkaar.

FOTOPAGINA

Chris Schuren bedwingt de Koning van Spanje in de buurt van Gulpen.
Het verbrokkelde peloton volgt op enige afstand.

Na de beklimmingen kwam het hele peloton weer bij elkaar.

Naam: Robert Hilgers

Geboorteplaats: Linne

Datum: 30 september 1972

Lengte: 1.96 meter

Gewicht: 80 kilo

Opleiding: Hoger Laboratorium Onderwijs in Sittard

Lid van TWC de Lekke Tube sinds: 1990

Andere verenigingen: Kerkkoor, zeilvereniging Vauriën Nederland

Andere sporten: Surfen, zeilen

Ochtendhumeur: Volgens mijn moeder heb ik dat niet.

Sportief hoogtepunt: Dit jaar op 11 juli toen ik aan de kop van reclame-caravaan van de Tour een berg beklom. Dit was in Gronsveld, toen reed ik in een shirt van de Lotto-ploeg en een vriend in het Panasonic-shirt. Het publiek maar aanmoedigen en dan voel je je net als een prof. En weet je, dan rijd je gemakkelijk zo'n berg op.

Sportief dieptepunt: Dit hele jaar wat betreft het meerijden met de club. Dit komt door studie, vakantie en een klein beetje door het surfen en zeilen.

Ambities: Ook ooit eens mee te kunnen rijden in de Kapelse Wielerronde in Roermond. Wat zeilen betreft in Roermond binnen enkele jaren nog mee te kunnen zeilen met de Europese kampioenschappen.

Doping: Oneerlijke strijd tussen de wil van de mens, beter en sneller presteren, en de kracht van hun natuurlijke spieren.

Favoriete sporter: Meestal alle Nederlandse sporters die tijdens een WK een medaille winnen. Verder denk ik toch wel Gert-Jan Theunisse, omdat hij tijdens een jaar schorsing keihard ging trainen om duidelijk te maken dat hij een echte wielrenner is, die volgens mij geen doping gebruikte.

Sportieve concurrenten: Vrienden, clubleden die hard tegen je racen en je laten zweten, maar net weten hoe ver ze kunnen gaan met je steeds een wieletje voor te blijven. Dus die mensen die nog denken van; 'nu moet het rustig anders moet ik dadelijk steeds op kop rijden'.

Sportjournalisten: Zonder deze mensen zou er geen topsport bestaan.

Beste/Slechtste sportjournalist: Kan ik geen oordeel over geven, want voor mij zijn de resultaten van de sport het belangrijkste. Door wie deze gepresenteerd worden zal mij worst wezen.

Geld: Daarmee kun je mij wel blij maken. Het volgende artikel dat ik moet schrijven zal dan ook niet kosteloos gebeuren. Trouwens mijn adres staat in dit boekje ==> BRENG HET GELD MAAR Alleen een nadeel van het geld is, dat het bij de verkeerde mensen terecht kan komen, die er gekke dingen mee gaan doen.

TV-programma: Nieuws en vooral het weer, of we ook wel genoeg wind krijgen en zon natuurlijk. Een vaste kijker van een bepaald programma ben ik niet. TV-kijken doe ik niet zo veel.

Radioprogramma: For those who like to groove. Za 20.00 - 22.00. Muziekprogramma met house en techno.

Lievelingsmuziek: Dus House en Techno, verder U2, the Cure en meer van die extreme muziek.

Vakantieland: Frankrijk (Bretagne).

Lievelingsgerecht: Koude schotel.

Waar kunnen ze je midden in de nacht voor wakker maken: ETEN, om op meidenjacht te gaan, geld, house-party's en fuifen, nachtzeilen, ijs en al het andere waar je me lekker mee kunt maken.

Huisdieren: Parkiet en mijn broer.

Beste karaktereigenschap: Altijd aardig tegen meisjes.

Slechtste: Dat weten mijn medemensen wel.

Hekel aan: Weinig wind op zeer zomerse dagen.

Kunst: Kan ik wel waarderen.

Laatst gelezen boek: Studieboeken. Zeilboeken.

Politiek: Bestaat dat nog steeds?

Welke persoon maakt veel indruk op je en waarom? Daar moet ik nog eens heel goed over nadenken.

Je bent een dag baas in Nederland. Wat zou je onmiddellijk veranderen? De tweede overbodige auto verbieden. Betere milieu-inspecties. Meer geleerde mensen in de regering duwen.

Welke gebeurtenis uit je leven zou je nog eens over willen doen?

Ach dat zijn er toch zo veel, maar dat is toch wel erg persoonlijk om hier te vermelden.

Welke zeker niet?: De aardbeving van 13 april.

Onrecht in de wereld: Dat veel onschuldige mensen ergens de dupe van worden. Dat veel te veel natuur verloren gaat doordat de mens steeds meer en nieuwere gebruiksvoorwerpen wil hebben.

Soms denk ik.....kon ik maar jong blijven , waren er maar de helft minder mensen, was ik maar bosaap gebleven....

Welke persoon zou je graag willen ontmoeten? Een engel.

Overwinningen: Veel te veel om op te noemen.

Wat vind je uitgesproken goed bij onze club? De verplaatsingstochten.

En wat uitgesproken slecht? Ik kijk niet zo zeer naar slechte punten. Van de club kan ik er dan ook geen echte opnoemen.

Wensen voor de toekomst: Een goede baan later. Een leuke meid te ontmoeten. In het bezit te komen van een zeewaardig zeiljacht. Een huis met een hele grote tuin. Een rondje om de wereld te zeilen. Een wielerronde te rijden en eerste worden. Poe...en toen ging de wekker en moest ik maar eens stoppen.

ADVERTENTIEPAGINA

ADVERTENTIEPAGINA

MARKANTE WIELERTERMEN

In een peloton heerst een andere taal dan in het dagelijks leven. In deze uitgave starten we met een nieuwe, regelmatig terugkerende rubriek, waarin u een bloemlezing kunt vinden van de meest markante wielertaal. Een eerste aanzet.

ABRI: zuiging in het bijna luchtledige vlak achter een renner, auto of motor (Daar rijdt iedereen graag in).

ADELBRIEVEN AFGEVEN: voor het eerst zijn kwaliteiten tonen.

AFLOPER: een langzaam leeglopende band.

AFSTOPPEN: in een groep(je) niet meewerken aan het hooghouden van het tempo, integendeel; alles doen om dit te breken. (In de voormalige A-groep regelmatig aan de orde vóór de afsplitsing eind juli 1992.)

IEMAND ZITTEN AFWACHTEN: iemand voortdurend beloeren (op de Meinweg van toepassing).

ONDER IN DE BEUGEL GAAN: stuur onder in de kromming vastgrijpen, erg hard rijden (A+ doet dit graag en met veel overgave.)

RIJDEN OP EEN BESPROKEN PLAATS: in iedere koers helemaal achterin rijden (Bert Schlicher?).

BLOKKEREN: (na hevige inspanning) alle kracht verliezen.

HET BOBIJNJE IS OP: renner is leeggereden.

DE BATTERIJEN ZIJN OP: totale uitputting.

BUFFELEN: zich zeer inspannen, meestal op kop.

BOKKENKAR: fiets van mindere kwaliteit. (bij de Lekke Tube nauwelijks meer voorhanden).

MET DE BROEK AFGAAN: sanitaire stop, bij voorkeur daar waar geen publiek staat.

GEEN BRUG OP KUNNEN: geen enkel klimtalent hebben. (In onze vereniging een bekend verschijnsel in alle geledingen.)

BUITENBLAD: grootste van de twee voorste tandwielen. Op het buitenblad omhoog kunnen. Betekent dat de berg niet erg zwaar is en/of dat de renner zich zeer krachtig voelt. (Op de Slingerberg

voor de meeste A-renners nog wel haalbaar (52x18/52x19, een enkeleing 52x17).

OPKOMSTENKLASSEMENT

OPKOMSTENKLASSEMENT

OPKOMSTENKLASSEMENT

ADVERTENTIEPAGINA

ADVERTENTIEPAGINA

ADVERTENTIEPAGINA

ADVERTENTIEPAGINA

- Martijn Houwen zich zaterdagmorgen, bij de start van de profronde van Nederland te Heythuyzen even ploegleider van Greg Lemond voelde?
- de dames het voorlopig nog maar met één begeleider moeten stellen?
- dit komt vanwege de schouderbreuk van Piet Nelissen?
- we Piet een snel herstel toewensen?
- de A+-groep tot nu toe slechts 2 keer een tocht heeft gereden?
- dat de gemiddelde snelheden (34,6 en 35,7 km/u) gelijk in de recordboeken van de Lekke Tube terecht zijn gekomen?
- dat de leden van de voormalige A-groep tevreden zijn over die splitsing?
- er op zondagen perfect wordt samengereden?
- de Zuid-Limburgtocht werd afgelast vanwege het slechte weer?
- enkele Lekke Tubeleden desondanks de Zuidlimburgse heuvels introkken?
- het echt gekkenwerk was geweest als de Zuid-Limburgtocht zou zijn doorgegaan?
- zij ternauwernood aan 100 kilometer zijn gekomen, vanwege de grote hitte die dag?
- we Har van de Venne er bijna van gaan verdenken dat hij opzettelijk is gevallen tijdens de verplaatsingstocht van de B-groep?
- hij apetrots bij de woensdagavondtocht zijn nieuwe fiets liet bekijken?
- Mia Wessels, Christien Sampers en Annie Verhulst op 20 augustus vergeten waren om in het routeboek te kijken?
- zij namelijk die dag een half uur te laat op het Kerkplein arriveerden?
- de overige dames er toen al een half uur fietsen op hadden zitten, daar zij reeds om 18.30 uur waren vertrokken?
- als u dit leest het seizoen er bijna op zit?
- wij als redactie daarom reeds aan de winterperiode hebben zitten te denken?
- wij dan ook hopen dat het initiatief van Huub Dahmen van vorig jaar, om ook in de winter bezig te zijn, een vervolg krijgt?
- we natuurlijk wel hopen dat men daar niet pas in december mee aan komt, daar dan menigeen weer denkt aan het hervatten van de trainingen op de weg?

LEKKE BANDENKLASSEMENT A-GROEP

LEKKE BANDENKLASSEMENT B-GROEP

LEKKE BANDENKLASSEMENT D-GROEP

GEDACHTEN VAN UW MEDE-FIETSER

Bepalen van de maximum snelheid is het "voorrecht" van de zwakste !

Teamsporten worden bedreven door een groep mensen die als groep een bepaald niveau van presteren willen bereiken. De hoogte van het niveau is inherent aan het prestatieniveau van de individuele sporters en kan gematigd worden door een gezamenlijke keuze. In het wedstrijdfietsen bestaat de groep uit diverse wielploegen die, zo lijkt het, per ploeg strijden voor de zege. Echter de wedstrijdwieler-sport is een individuele sport waar een ieder binnen de ploegregels voor zijn eigen zege strijdt. In het trimfietsen is er echter maar één groep en wordt er niet gestreden voor de zege. Het prestatieniveau ligt beduidend lager dan het niveau van de wedstrijdfietsers.

Binnen elke groep onderscheiden zich "de sterksten", bestaat er een middenmoot en vallen "de zwaksten" altijd op. Het plezier van de deelnemers valt of staat met de teamgeest: "het wij-gevoel". Samen probeert men het motto 'ontspanning door inspanning' inhoud te geven. In de groepen van de Lekke Tube hebben zich in de loop der jaren ook de sterksten onderscheiden en zijn de zwaksten bij iedereen bekend. Het trimfietsen is een echte groepssport waarbij de zwaksten een belangrijk "voorrecht" hebben. Zij bepalen de maximumsnelheid van de groep. Op het moment dat de snelheid van de groep niet meer te volgen is, is een simpel belletje (vaak) vol-doende om de snelheid van de groep te doen dalen tot een acceptabel "zwaksten" niveau.

Dat "Uw medefietsers" wordt gekwalificeerd in de groep "zwaksten" mag als bekend worden verondersteld. Echter in hoeverre wordt het belrecht als speciaal "voorrecht" ervaren. Niemand vindt het prettig om er voor uit te komen dat het tempo vaak te hoog ligt. Als zwakste wil ik uiteraard ook graag tot de middenmoot van de groep horen zodat ik de

bel pas hoeft te hanteren als het echt niet meer bij te houden is. Als de motor is opgeblazen zijn er zeker enkele kilometers nodig om te herstellen. En als de bel dan klinkt dan hoor je hier en daar een zucht van verlichting. Schijnbaar zitten nog enkele fietsers tegen het maximum van hun kunnen te presteren! Niet voor niks kijk ik als zwakste bij de start van een tocht even naar de samenstelling van de groep. Ben ik de zwakste of niet en hoe groot is het verschil met de aanwezigen?

Is het parkoers vlak, dan is het tempo over het algemeen goed te volgen. Alleen als het tempo vervolgens opgedreven wordt, dan komen de zwaksten in de problemen. Natuurlijk hebben de afgelegde kilometers inmiddels hun tol geëist. Ook de wind kan hier zijn grote invloed doen gelden. Staat de wind op kop, dan heb ik maar een keuze: achter een brede rug kruipen. Op kop rijden kan ik dan snel vergeten. Is het parkoers heuvelachtig, dan worden de verschillen snel zichtbaar. Een helling kun je erg moeilijk als groep beklimmen en daarom geldt ook de regel dat er op de top van de hellingen gewacht wordt. Als zwakste wil je de groep zo min mogelijk tot last zijn en fiets je zo snel mogelijk, vaak te snel, de helling op om daarmee de wachttijd voor de anderen zo klein mogelijk te maken. Het gevolg laat zich raden, want als je boven je macht rijdt is de kaars snel opgebrand. Het is dan ook een heerlijk gevoel als er in de klim nog iemand achter je rijdt. Dan rij je nog enigszins op je gemak en kan je snel een aardig klimritme vinden.

De grote hamvraag voor de zwakste blijft hoe lang kan en mag ik van dit "voorrecht" gebruik maken om het tempo te drukken. Als je te vaak en te lang op het maximum van je

---

kunnen presteert, dan gaat het plezier in het fietsen over. En als het koppie niet meer wil, dan zakt de moraal als een baksteen en kun je het verder wel schieten. Dat is ook het moment dat je door je eigen geweten gekweld wordt en je gaat af vragen of er binnen de club een alternatief is dat voldoet aan je wensen. Is een stap terug naar een andere groep een goede mogelijkheid?

Op dit moment betekent dat concreet de overgang van de A-groep naar de B-groep. Het resultaat is het laten vallen van een verplichte tocht op de zondag waardoor er maar één keer in de week met de groep gefietst kan worden. Op het eerste gezicht geen alternatief voor mij dus! Dan zal er extra getraind moeten worden om niet de 'zwakste' stempel op de groep te blijven drukken. Helaas is dat ook niet altijd mogelijk. Het trimfietsen is slechts een hobby en brengt geen geld in het laatje. En als de huidige arbeidsomstandigheden geen extra fietstrainingen toelaten dan ontstaat toch een gewetensconflict. Ik heb dat conflict nog niet kunnen oplossen omdat ik me schijnbaar emotioneel toch te veel bij de A-groep betrokken voel.

Uw mede-fietser.

Eigenlijk is dat ook de reden dat de huidige opsplitsing van de A-groep voor mij positief zou kunnen werken. De eerste fietstochten na de splitsing was het tempo beter bij te houden dan voorheen, ondanks dat er toch behoorlijk gekoerst werd. De sterksten konden zich in een aparte groep op een hoger prestatie niveau uitleven. Maar ook nu is er weer sprake van groepen, en dus zijn er weer "sterksten", een middenmoot en zijn er weer "zwaksten". Positief echter aan zo'n opsplitsing is dat het kwaliteitsverschil tussen de sterksten en de zwaksten in de groep kleiner wordt.

In de praktijk werkt de opsplitsing naar mijn idee niet echt. Hoogstens op de woensdag zou de opsplitsing bestaansrecht hebben. Op de zondag is het aantal deelnemers aan de lage kant om een opsplitsing zinvol te kunnen noemen. Als de beide groepen dan weer als één grote groep gaan fietsen, ontstaat voor mij uiteindelijk dus toch weer het zelfde dilemma: stap ik over naar de B-groep of wordt mijn aanwezigheid in de A-groep nog enige tijd getolereerd?

ADVERTENTIEPAGINA

ADVERTENTIEPAGINA

Alhoewel het weerbericht voor 26 augustus enig onheil voorspelde, bleken de weergoden de laatste tijdrif op de Meinweg toch goed gezind. Een ideale temperatuur, geen al te hoge vochtigheidsgraad en weinig wind.

De opkomst bij het vertrek in Linne beloofde een groot aantal deelnemers deze keer, echter tot de verbazing van menigeen kneep een aantal Lekke Tubers bij het bereiken van de voet van de Meinweg er stiekem tussenuit. Over hun motieven een alternatieve tocht te rijden werd in het duister getast door de achterblijvende bikkels die wel de rit tegen de klok aandurfdn. Zou het de angst zijn voor het bekende "afzien", had een lange vakantie niet tot verhoging van de conditie kunnen leiden, waren de alternatieven er voor vertrek al zeker van niet "de vorm van de dag" te hebben of was bij hun de Olympische gedachte niet bekend? Het niet organiseren van een alternatieve tocht tijdens een tijdrif zou voor de toekomst zeker een wapen in de strijd kunnen zijn om de opkomst te verhogen. Als iedere Lekke Tuber zou inzien dat deelname belangrijker is dan prestatie, zou het nog gezelliger kunnen zijn en valt er wellicht nog meer na te kaarten tijdens de resterende ritten van het seizoen.

Uiteindelijk meldden zich 5 B-rijders en 7 A-rijders voor de bepaling van de startvolgorde. Het was Sjef Bok die als eerste met een verbeterd gezicht het goede voorbeeld gaf. Sjef deed deze keer de clubnaam geen eer aan en wist zijn vorige tijd ruimschoots te halveren tot een verdienstelijke 12.29 min., waarmee Sjef zeker tevreden was. Hierna was het Mark Kemmeren die de riempjes strak aantrok en het karwei optimistisch maar toch een tikje gespannen aanvatte. Hij kwam 4 seconden na Sjef boven en zou uiteindelijk de derde tijd van de dag neer zetten. Vervolgens was het de beurt aan Geert van Pol. Het klimritme in zijn gespierde kuitn had duidelijk vruchten afgeworpen en hij wist zijn tijd te verbeteren tot 12.59 min. Nadat Pascal Tiel de klokken op 13.36 min. had laten stilstaan was het de beurt aan de grote favoriet Har van de Venne. Tot dan toe was Sjef Bok nog steeds virtueel leider, maar op zijn gloednieuwe carbonfiber racemonster wist Har zijn tijd van eerder dit jaar ruimschoots te verbeteren tot 12.23 min. Zo eiste hij met zijn goede rit tegen de klok voor de tweede achtereenvolgende keer de eindzege voor zich op.

Meteen hierna was het uur van de waarheid voor de A-groep aangebroken. Bij gebrek aan een flinke bries in de rug werd vooraf druk gespeculeerd of het clubrecord deze keer nog scherper gezet kon worden. Een aantal kanonnen moesten helaas verstek laten gaan, waardoor de favorietenrol toch een beetje op Paul Hannen terecht kwam, afgaande op zijn toptijd in de laatste tijdrit. Martijn Houwen, die wel aanwezig was, verklaarde de snelheid waarmee zijn stofwisseling de laatste week had plaatsgevonden, alle kracht uit zijn lange lichaam had laten wegvloeien. Harrie Cuypers, vorige keer verdienstelijk tweede, was ook geveld door ziekte. "Zou er een mysterious virus hebben toegeslagen in de A-groep?", werd alom gefluisterd door de aanwezige toeschouwers.

Harrie Schuren was uiteindelijk de eerste A-plusser die zijn buitenblad op gang mocht trekken. Hij had dit seizoen nog geen tijd kunnen neerzetten maar was in zijn nopjes met 10.54 min., een tijd die achteraf zeer scherp zou blijken te zijn. Ook Arnold Leenen verkocht zijn huid duur in zijn eerste tijdrit dit jaar. Zijn 12.03 min. bleek achteraf net niet genoeg voor een plaatsje bij de eerste tien van van het clubkampioenschap. Hierna was Lekke Tube debutant Roger Meels als derde starter aan de beurt. Hij deed de naam van het clubblad alle eer aan door op de klimmetjes terug te schakelen naar de "42". Desondanks "braken" zijn benen toch en was hij voor de eerste keer Meinweg zeker niet ontevreden met zijn 11.01 min., uiteindelijk goed voor de zevende plek in het eindklassement. Robert Hilgers en Hennie Daamen gaven blij van hun constant rijden door respectievelijk exact en op 1 seconde na hun beste seizoensprestatie te evenaren.

Als voorlaatste was het Jos van Daal die ook gebrand was op een scherpe tijd. Zijn sterke rijden van de afgelopen weken bevestigde hij door nogmaals zijn seizoenstijd te verbeteren tot 10.54 min. , ex equo dus met Harrie Schuren. Paul Hannen kroop dan als laatste nog eens diep in zijn beugel. Zijn nieuwe clubrecord van 10.16 min stond nog menigeen in het geheugen gegrift en met belangstelling werd er door de omstanders uitgekeken naar de tijd van Paul. Wederom ging hij erg diep en bewees met zijn 10.42 min. zeker geen eendagsvlieg te zijn. Met de dagprijs, de eindoverwinning en de Jan-Evers-Prijs 1992 op zak, en met slechts troostprijzen voor de andere coureurs achterlatend, kon de "kannibaal" van de Lekke Tube in 1992 de afdaling richting Linne dan ook zeer tevreden aanvatten. Als de progressie van Paul ook volgend seizoen doorzet kunnen we nog menig vuurwerk verwachten. Wellicht dat het voor de overige zich een kans toedichtende leden een stimulans is volgend jaar de kampioen van dit jaar klop te geven. Met betrekking tot het eindklassement deed zich geen verandering meer voor in de top 3. Zoals vermeld is Paul Hannen dus de nieuwe clubkampioen bij de A-groep, met Harry Cuypers als tweede op 21 seconden, op de voet gevolgd door Tim Valkenburg die 23 seconden moest toegeven. Al met al kan de tijdrit dit jaar wederom als een geslaagd evenement gezien worden waarbij slechts de geringe opkomst als negatief punt dient te worden vermeld. Door eenieder, uiteraard op zijn eigen niveau, werden zeer goede prestaties neergezet en met Har van de Venne en Paul Hannen als overwinnaars waren de zegepalmen bij de rechtmatige eigenaar terecht gekomen.

FOTOPAGINA

PAUL HANNEN

CLUBKAMPIOEN 1992
A-GROEP

WINNAAR
JAN-EVERS-PRIJS
1992 A-GROEP

HAR VAN DE VENNE

CLUBKAMPIOEN 1992
B-GROEP

FOTOPAGINA

SJEF BOK

WINNAAR
JAN-EVERS-PRIJS
1992 B-GROEP

Het was druk en gezellig na afloop van de laatste tijdrif. Erik Vrinzen is bezig met het uitrekenen van de uitslag. De anderen praten nog even gezellig na.

UITSLAG DERDE TIJDTRIT A-GROEP

EINDKLASSEMENT TIJDTRIT A-GROEP

EINDKLASSEMENT   JAN-EVERS-PRIJS
1992

A-GROEP

UITSLAG TWEEDE TIJDRIJ B-GROEP

EINDKLASSEMENT TIJDRIJ B-GROEP

EINDKLASSEMENT   JAN-EVERS-PRIJS
1992

B-GROEP

